

TALK OF THE CITY

Από τον Γιώργο Χατζηβασίλη

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ Πάσχος Μανδραβέλης

Το οκτάωρο της αντιπολίτευσης

Στον Σαρλ ντε Γκωλ αποδίδεται η καλύτερη διάκριση μεταξύ πατριωτισμού και εθνικισμού: «Πατριωτισμός», είχε πει ο μεγάλος στρατηγός και πρόεδρος της Γαλλίας, «είναι όταν η αγάπη για τους δικούς σου ανθρώπους έρχεται πρώτο. Εθνικισμός είναι όταν το μίσος για τους άλλους έρχεται πρώτο». Πάνω σε αυτό το σχήμα μπορούμε να κάνουμε και τη διάκριση μεταξύ σοσιαλισμού και αριστερισμού. «Σοσιαλισμός είναι όταν η αγάπη για τους εργαζομένους έρχεται πρώτο. Αριστερισμός είναι όταν το μίσος για τις επιχειρήσεις έρχεται πρώτο». Μόνο με αυτό το σχήμα μπορεί να εξηγηθεί η στάση της αντιπολίτευσης προς το νομοσχέδιο για τα εργασιακά που κατέθεσε ο κ. Κωστής Χατζηδάκης. Η στάση αυτή συνοψίζεται στο σύνθημα «Όχι στην κατάργηση του 8ωρου». Καλώς ή κακώς, η οικονομία έχει εξελιχθεί από την εποχή της φάμπρικας που απαιτούσε συγκεκριμένα ωράρια. Ειδικώς σε μια οικονομία με μεγάλη εποχικότητα, όπως η ελληνική, απαιτείται ευελιξία των επιχειρήσεων για να επιβιώσουν και να δίνουν δουλειά στους εργαζομένους. Η πρόταση του κ. Κωστή Χατζηδάκη για ανακατανομή (και ουχί κατάργηση) του οκταώρου έχει νόημα. Προστατεύει τα πέντε οκτάωρα της εβδομάδας και απλώς δίνει την ελευθερία κατανομής τους. Κάποιος μπορεί να χρειαστεί ή και να επιλέξει να δουλέψει 10 ώρες τη μία μέρα, αλλά αναγκαστικώς θα δουλέψει 6 την επομένη, ή μπορεί να δουλεύει 10 ώρες επί τέσσερις ημέρες για να κάνει τριήμερο, αντί διήμερου ανάπαυσης. Το οκτάωρο θεσμοθετείται ρητώς στον νέο νόμο και θα επιτηρείται

Η πρόταση του κ. Κωστή Χατζηδάκη για ανακατανομή (και ουχί κατάργηση) του οκταώρου έχει νόημα. Προστατεύει τα πέντε οκτάωρα της εβδομάδας και απλώς δίνει την ελευθερία κατανομής τους.

Σκίτσο του Ανδρέα Πετρούλακη στην «Καθημερινή»

από ένα ηλεκτρονικό σύστημα. Μια αντιπολίτευση που δεν έχει τα ανακλαστικά του Παβλόφ πρώτα απ' όλα θα έθετε κάποια ερωτήματα. Τι είναι αυτό το σύστημα; Υπάρχει πουθενά στον κόσμο; Πώς λειτουργεί; Τι ασφαλιστικές δικλίδες έχει για να μην κλέβουν οι εργοδότες τον χρόνο των εργαζομένων; Μετά, θα έβαζε τα αιτήματα λαμβάνοντας υπόψη ότι ζούμε στη μεταβιομηχανική εποχή, ασχέτως αν στην Ελλάδα έχουμε να δούμε βιομηχανία από τον καιρό του χρήσιμου Καραμανλή. Μετά τον έλεγχο και επανέλεγχο των προδιαγραφών του ηλεκτρονικού συστήματος, θα ζητούσε να έχουν τα συνδικάτα κάποια εποπτεία κατά τη λειτουργία του, μη τυχόν και... Από την άλλη, θα

συμμεριζόταν την ανάγκη ευελιξίας των επιχειρήσεων, αλλά θα πατούσε πάνω σε αυτή την ανάγκη για να ζητήσει και κάτι για τους εργαζομένους: υψηλότερο βασικό μισθό, λιγότερες ώρες εργασίας κ.λπ. Δούναι και λαβείν είναι όλα αυτά. Αντ' αυτού, και για ακόμη μία φορά, ακολουθήθηκε η τεμπέλικη -από πλευράς σκέψης, όχι ποδαρόδρομου- πρακτική των αδιέξοδων, για την οικονομία και το συνδικαλιστικό κίνημα, αγώνων. «Θα δώσουμε ως το τέλος τη μάχη για ζωή και αξιοπρέπεια», ήταν το μήνυμα του κ. Αλέξη Τσίπρα από το μπλοκ του ΣΥΡΙΖΑ κατά την προχθεσινή πορεία. Ουάου, που θα έλεγε ο πρώην σύντροφός του, ο κ. Γιάννης Βαρουφάκης.

ΑΥΓΗ Στάθης Σχινάς

Economist vs αξιοπιστία Μητσοτάκη

«Η Ελλάδα δεν βρίσκεται σε δρόμο οικονομικής αξιοπιστίας» υποστηρίζει σε άρθρο του στις 6 Μαΐου το έγκυρο συντηρητικό βρετανικό περιοδικό Economist με αφορμή την υπόθεση της Τράπεζας Πειραιώς, την οποία επανειλημμένα έχει παρουσιάσει η στήλη. Σύμφωνα με τον Βρετανό αρθρογράφο, «ορισμένοι «παρατηρητές» θεωρούν ότι η κυβέρνηση Μητσοτάκη ευνόησε μια συγκεκριμένη «συμμαχία», τους λεγόμενους cornerstones investors. Και ειδικότερα, όπως έχει στο πρόσφατο παρελθόν αποκαλύψει και η ΑΥΓΗ, το family office του John Paulson, τον Telis Mistakidis, πρώην επικεφαλής της εται-

Στο άρθρο υποστηρίζεται ότι το μόνο καλό νέο είναι η αναβάθμιση από την Standard & Poor's.

ρείας Glencore, και ένα μικρό ιταλικό (ως προς την έδρα) fund, το Helikon Investments. Με αφορμή όμως την υπόθεση Πειραιώς διατυπώνονται από το γνωστό περιοδικό και ευρύτερα σχόλια για την πορεία της ελληνικής οικονομίας, πέραν του διόλου κολακευτικού για την κυβέρνηση Μητσοτάκη περί μη ύπαρξης οικονομικής αξιοπιστίας στην Ελλάδα. Στο άρθρο υποστηρίζεται ότι το μόνο καλό νέο είναι η αναβάθμιση από την Standard & Poor's. Σχολιάζεται αρνητικά επίσης το εσπευσμένο άνοιγμα της οικονομίας λόγω τουρισμού και σημειώνεται χαρακτηριστικά ότι οι κρατήσεις στα ξενοδοχεία μόνον

ενθουσιασμό δεν μπορούν να προκαλέσουν. Και αυτό που βεβαίως έχει ιδιαίτερη σημασία είναι η εκτίμηση του περιοδικού ότι μάλλον με τις διαφαινόμενες επιδόσεις στον τουρισμό και το 2021 θα καταγραφεί ύφεση. Παρά λοιπόν την αρθρογραφία υψηλών βαθμών κυβερνητικών στελεχών, όπως προσφάτως του κ. Γεωργιάδη, που υποστηρίζουν ότι η «ορθή και αποτελεσματική διακυβέρνηση» προσελκύει τους ξένους επενδυτές, ο Economist -τον οποίο μάλλον οι ξένοι επενδυτές θεωρούν πλέον αξιόπιστο του κ. Γεωργιάδη- λέει ακριβώς το ανάποδο... Καλό σαββατοκύριακο...